

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 16/2023
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Владислава Милићевић, одређена Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзања поступка, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 21.04.2023.године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ... за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2845/2022.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, поднео Врховном касационом суду 02.03.2023. године, приговор ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2845/2022, у ком је навео да је тужбу поднео Основном суду у Смедереву 15.07.2011. године и да поступак траје дуже од 11 година, па је предложио да се утврди да је у парничном поступку који се води пред Основним судом у Смедереву у предмету П1 98/2020 (раније П 201/2017 и П1 797/17) повређено право предлагача на суђење у разумном року и да се наложи поступајућем судији, у том предмету, да предузме одговарајуће процесне радње које ће делотворно убрзати поступак. Трошкове поступка је тражио опредељено.

Одлучујући о приговору, на основу чланова 7. 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је оценио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, на основу електронског извештаја писарнице Врховног касационог суда утврђено је да је тужилац АА поднео Основном суду у Смедереву иницијални акт дана 14.07.2011. године, да је предмет Апелационог суда у Београду Гж1 321/2022, са предметом Основног суда у Смедереву П1 98/2020, достављен Врховном касационом суду дана 23.08.2022. године, да је дана 24.08.2022. године предат саветнику у припремном одељењу, а да је дана 23.09.2022. године предат судији известиоцу.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“-Међународни уговори бр. 9/03, 5/05 и 7/07, „Службени гласник РС“-Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог органа, природа или врста предмета суђења или истраге, начина предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим и поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада, чиме се обезбеђује правна сигурност странака.

Оптимално време потребно за окончање поступка је релативна категорија која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у контексту утврђених чињеница, Врховни касациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Врховног касационог суда Рев2 2845/2022. Време трајања поступка у целини је битно мерило за примену стандарда права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања поступка у различитим инстанцама изражавајући мишљење да је у границама разумног рока другостепени поступак који траје до 5 година.

У конкретном случају, иницијални акт је поднет 14.07.2011. године. Ради се о потраживању из радног односа (трошкови превоза). Предмет Апелационог суда у Београду Гж1 321/2022, са предметом Основног суда у Смедереву П1 98/2020, је по ревизији тужиоца изјављеној 26.05.2022.године достављен Врховном касационом суду дана 23.08.2022. године.

Врховни касациони суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, иако се ради о потраживању из радног односа, с обзиром на то да је поступак правноснажно окончан у границама разумног рока. Право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним касационим судом, јер од дана достављања

предмета Врховном касационом суду 23.08.2022.године до подношења приговора за убрзање поступка 02.03.2023.године није прошло ни девет месеци, па управо из ових разлога поступање Врховног касационог суда се не може оценити као неажурно или ван разумног рока.

Поред тога, одлука у предмету Врховног касационог суда Рев2 2845/2022 је донета 29.03.2023. године, и предмет је предат судској пракси ради отправљања из суда, па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што представља још један разлог за одлуку о неоснованости приговора предлагача.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач у овом поступку није успео.

Судија
Владислава Милићевић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном касационом суду, у року од 8 дана
од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић